

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku J. W.

przy uczestnictwie A. M. K., R. Ł., T. Ł., S. Ł., S. E. R., J. E. L. i E. W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. Ł.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od uczestnika postępowania S. Ł. na rzecz
wnioskodawczyni J. W. kwotę 600 (sześćset) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 3 października 2013 r. Sąd Okręgowy w W. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w W. z 9 listopada 2011 r., w ten sposób, że stwierdził zasiedzenie nieruchomości przez wnioskodawczynię. W skardze kasacyjnej uczestnik S. Ł. zarzucił temu orzeczeniu naruszenie art. 278 § 1, art. 232 zd. drugie, art. 670 i art. 677 k.p.c. w zw. z art. 610 § 1 i 2 w zw. z art. 378 § 1 i art. 382 i art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 378 § 1 k.p.c., art. 382 i art. 235 § 1 k.p.c. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący powołał się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wskazując na jego istotność dla rozwoju prawa. Sposób sformułowania tego argumentu oraz jego rozwinięcie nie odpowiadają jednak przesłance ujętej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zagadnienie przedstawione przez uczestnika postępowania nie stanowi w rzeczywistości zagadnienia prawnego mającego znamiona poważnego i istotnego o charakterze uniwersalnym, a więc zagadnienia prawnego wywołującego poważne kontrowersje i rozbieżne oceny prawne wymagające zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Argumentacja przedstawiona przez skarżącego wskazuje, że *de facto* kwestionuje on ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy, co w skardze kasacyjnej jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. Na wniosek wnioskodawczyni zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.

[aw]